

Arrest

nr. 278 201 van 30 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 19 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2022.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, u behoort tot de etnische groep Tutsi en u bent moslim. Op X 1980 werd u geboren in de wijk X in X, Burundi en Buyenzi is ook de plaats waar u op de laatste twee jaar voor uw vertrek na uw hele leven heeft gewoond. U komt uit een gezin met 7 kinderen, waarvan u de op één na jongste bent. Uw vader was landbouwer en is reeds in 2005 overleden. Uw moeder leeft nog, zij woont in uw ouderlijk huis en heeft een slechte gezondheid. Van uw 16e tot uw 34e jaar bent u professioneel voetballer, daarna begint u voor uzelf te werken als handelaar en zakenman. Voor zowel uw voetbalcarrière als voor uw werkzaamheden als zakenman reist u veelvuldig naar het buitenland.

Op 09 juli 2013 trouwt u met F.Z. en u heeft samen twee kinderen welke beide geboren zijn in Buyenzi, Bujumbura. Zoon M. is geboren op 28 april 2014 en dochter Za. is geboren op 04 september 2020. In 2020 koopt u een huis in de wijk Charama en u verhuist naar daar samen met uw vrouw, uw twee kinderen, uw zus en een nichtje. In februari 2020 gaat u vanwege financiële moeilijkheden als chauffeur in loondienst werken bij de coöperatief Tanza. U vervoert er bonen van Burundi naar de buurlanden Rwanda en Congo. Op 15 april 2022 reist u vanwege deze werkzaamheden naar de grensovergang met Tanzania genaamd Kobero. Zoals gebruikelijk wordt u er door de politie gecontroleerd, maar ditmaal vertrouwt één van de politieagenten het niet en hij besluit u die dag te arresteren. U wordt eerst naar het politiebureau en vervolgens naar het bureau van de nationale inlichtingendienst Documentation in Bujumbura gebracht. U wordt ervan beschuldigd bonen te leveren aan de in Congo verblijvende rebbelengroep Red Tabara. Gedurende 18 dagen wordt u door de inlichtingendienst in de gevangenis opgesloten en u wordt er dagelijks verhoord. U wordt er ook het slachtoffer van foltering. Op 03 of 04 mei wordt u vrijgelaten en u krijgt de boodschap dat het onderzoek naar u verder loopt. Op 06 mei krijgt u een convocatie om uzelf opnieuw aan te melden bij de nationale inlichtingendienst. U besluit dan Burundi te verlaten en op 07 mei reist u per bus via Tanzania naar Kenia. Op 13 mei ontvangt uw vrouw nogmaals een convocatie voor u, maar omdat u afwezig bent wordt uw vrouw in uw plaats gearresteerd en samen met uw dochtertje Za. meegenomen. U moet zich aanmelden voor hun vrijlating, maar u bevindt zich reeds in Nairobi, Kenia. Na 3 dagen worden uw vrouw en dochter vrijgelaten en keren zij huiswaarts. Begin juli heeft u geen financiële middelen meer om nog langer in Kenia te verblijven en u keert tijdens de laatste dagen van Eid al Adha terug naar uw huis in Charama, Bujumbura. U arriveert op 05 of 06 juli en u gaat de dag na uw terugkeer naar de moskee. Bij terugkeer van de moskee naar huis ziet u van een afstand 4 politieauto's voor uw huis staan en in plaats van naar huis terug te keren, gaat u direct naar het huis van uw buurman J.. Wanneer u zich daar bevindt, ontvangt u van uw vrouw een bericht dat het te gevaarlijk is om terug naar huis te keren. Uw buurman J. besluit u te helpen en brengt u naar Muramvya, waar u een week in een huis verblijft. Na een week vraagt J. u om uw paspoort en een pasfoto. Op 17 juli 2022 komt J. u met zijn auto halen en hij geeft u een vervalste Burundese identiteitskaart. Samen met J. reist u naar de luchthaven in Bujumbura. J. doet op de luchthaven voor u de check-in bij de luchtvaartmaatschappij en vergezelt u tot aan de transitruimte op de luchthaven. Daar ontmoet u een tweede persoon, aan wie J. uw paspoort overhandigt. U kent deze tweede persoon niet en u weet niet hoe hij heet. Van J. neemt u afscheid en met deze tweede persoon stapt u op het vliegtuig, al weet u niet welke bestemming de vlucht heeft die u neemt. U bent nog altijd niet in het bezit van uw identiteitsdocumenten en u heeft ook geen geld bij zich. Enkel een kleine tas, voorbereid door uw vrouw, heeft u als bagage bij zich. Eenmaal aangekomen op 18 juli 2022 stapt u uit het vliegtuig en de persoon die u vergezeld heeft koopt voor u iets om te drinken, maar daarna verdwijnt hij. U besluit om op de persoon te blijven wachten. Na ongeveer twee uur wordt u aangesproken door een medewerker van de luchthaven. U besluit uw valse identiteitsdocument te laten zien en de medewerker neemt u mee naar een collega. U dient diezelfde dag, op 18 juli 2022, op de Belgische nationale luchthaven een verzoek om internationale bescherming in bij de Luchtvaartpolitie BruNat te Zaventem. Vervolgens wordt u meegenomen naar het gesloten transitcentrum 127bis te Steenokkerzeel, waar u op datum van het persoonlijk onderhoud nog altijd verblijft.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u de volgende documenten voor: een tweetal foto's van uw vrouw, een medisch attest en een voorschrift voor medicatie opgesteld op 04 mei 2022, een drietal convocaties, als ook een tweetal documenten gelieerd aan de coöperatief Tanza waarvoor u in Burundi werkte.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Op elke verzoeker rust desalniettemin de verplichting om van bij aanvang van de asielprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de

Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw achtergrond, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (Notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 30 augustus 2022, p.3-4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen gedood te worden door de Burundese autoriteiten vanwege de beschuldiging dat u voedsel zou hebben geleverd aan de Red Tabara rebellen in Congo. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering door de Burundese autoriteiten geviseerd te zijn geweest.

Vooreerst moet worden geconcludeerd dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot een element die de kern van uw relaas uitmaakt waardoor uw geloofwaardigheid wordt ondermijnd, namelijk de tijdsspanne waarin uw beweerde vervolging door de Burundese overheid heeft plaatsgevonden.

Zo verklaart u op **15 april 2022** te zijn gearresteerd door de Burundese politie en vervolgens te zijn overgebracht naar de gevangenis van de nationale inlichtingendienst Documentation in Bujumbura. In die gevangenis in de Burundese hoofdstad zou u tot **03 mei 2022** hebben verbleven (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.14, p.34, p.36).

Op de Facebookpagina waarvan u erkent dat het de uwe is (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.34), staan echter meerdere berichten geplaatst met foto's van u in de periode dat u beweert opgesloten te zijn geweest in de gevangenis van de Burundese nationale veiligheidsdienst (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier). Zo publiceerde u berichten met foto's van uzelf op **21 april 2022** en **02 mei 2022**. U werd met deze bevindingen van het Commissariaat-generaal tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd, maar uw verklaringen voor de berichten op Facebook zijn alles behalve voldoende verschonend.

Zo beweert u dat het oude foto's zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.35), dat het misschien uw vrouw is geweest die de foto's heeft gepubliceerd (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.35) als ook dat u, terwijl u gevangen zat bij de nationale inlichtingendienst en dagelijks verhoord en gefolterd werd, in het bezit was van uw smartphone én toegang had tot het Internet (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.36). Het is niet alleen ongeloofwaardig dat u terwijl u opgesloten zou hebben gezeten en gefolterd zou zijn geweest u berichten plaatst met als commentaar "Happy days[...]"; maar uw 'verschoning' leidt ook tot de prangende vraag waarom u dan met uw GSM uw detentie en de gevolgen van de foltering niet heeft gedocumenteerd. **Uw verklaringen voor de post op uw sociale media profiel tijdens uw beweerde periode van gevangenschap weten derhalve hoegenaamd niet te overtuigen.** De teruggevonden info door het CGVS via uw sociale media profiel ondermijnt dan ook ernstig de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst.

U verklaart verder dat u op **07 mei 2022** naar Kenia bent gereisd om zo aan verdere vervolging door de Burundese overheid te ontsnappen (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.20, p.34-35). Uw keuze voor Kenia was vanwege dat u er mensen kende (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.31).

Na twee maanden in Kenia te hebben verbleven, moet u echter huiswaarts keren omdat uw financiële middelen waren uitgeput, zo verklaart u (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.29). Dit is zéér opmerkelijk daar u naar Kenia gevlucht was en uw vrouw, zo verklaart u, tijdens en door uw afwezigheid nog gearresteerd zou zijn geweest (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.28-29).

Des te meer opmerkelijk is uw beweerde gedrag bij terugkeer: u zou namelijk een smokkelaar betaald hebben om u weer 'ongezien' Burundi binnen te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.32), maar vervolgens zou u teruggedaan zijn naar uw huis waar u reeds drie convocaties zou hebben ontvangen én waar bovendien uw vrouw gearresteerd zou zijn, én u bezoekt de dag na uw terugkeer zelfs de plaatselijke moskee (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.21,

p.32). Van iemand die gezocht (en vervolgd) wordt door de overheid, die reeds gevangen heeft gezeten en gefolterd is geweest en al naar het buitenland gevlucht was, mag redelijkerwijs meer voorzichtig gedrag verwacht worden. De door u gestelde gedragingen na de door u aangehaalde vervolgingsfeiten zijn bijgevolg erg opmerkelijk te noemen.

Bovendien plaatst u op **11 juni 2022** een dag waarvan u verklaard heeft in Kenia te verblijven op uw Facebook wederom een foto van uzelf voor uw huis in Charama, Bujumbura waarbij u schrijft: "Happy time" (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier) – wat ook erg vreemd is voor iemand die beweert op de vlucht te zijn.

Uw antwoord op de vraag waarom u in Kenia geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, onderschrijft de ongeloofwaardigheid van uw relaas des te meer. U geeft als weinig verschonend antwoord namelijk het volgende: "Ten eerste had ik geen ervaring met de asielprocedure en ten tweede is iedereen er bezig met de verkiezingen." (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.33).

Ook in België had u geen ervaring met de asielprocedure (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.6), toch vroeg u asiel aan, maar dit pas nadat u door de Belgische autoriteiten werd tegengehouden omdat u geen identiteitsdocumenten had bij aankomst. Daar bovenop moet worden opgemerkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op 30 augustus 2022 verklaart uw valse Burundese identiteitsdocument op eigen initiatief te hebben voorgelegd aan de Belgische grensautoriteiten, nadat u door een medewerker van de luchthaven werd aangesproken omdat u reeds 2 uur stond te wachten (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.29-30).

Uit stukken van de Luchtvaartpolitie (toegevoegd aan de blauwe map in uw administratief dossier) blijkt echter dat het valse identiteitsdocument óp u werd gevonden bij de fouillering na uw aanhouding. Uw werkelijke identiteit werd niet door uzelf onthuld aan de Belgische overheid, maar achterhaald door informatie uit het BELVIS systeem, welke sprak van een door u gedane poging om in Nairobi een Schengenvizum aan te vragen bij de Hongaarse ambassade. U werd vervolgens door de luchtvaartpolitie met deze informatie geconfronteerd, waarop u toegaf dat dat correct was en dat uw naam effectief I.N. is.

Er zijn meer punten in uw relaas die op zijn minst zeer opmerkelijk te noemen zijn: U weet zo bijvoorbeeld tijdens het interview met een medewerker van de DVZ niet wat de volledige naam is van uw buurman J. (DVZ Vragenlijst dd. 29.07.2022, vraag 32). J. is echter uw buurman met wie u een 'heel goede relatie' had als ook degene die u zou hebben geadviseerd het land te verlaten en bovendien ook alles georganiseerd én betaald zou hebben (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.27). Ook was hij degene die u een vals identiteitsdocument heeft overhandigd en die u liet onderduiken en verblijven, alvorens u naar de luchthaven te smokkelen zodat u per vliegtuig het land zou verlaten (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.29-30).

Bij het persoonlijk onderhoud op het CGVS kan u aanvankelijk ook niet meer zeggen dat uw buurman 'pastoor J.' heet, maar op het einde en na aandringen door de protection officer, weet u opeens wél meer dan alleen de voornaam (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.39).

Daarnaast is het óók niet geloofwaardig dat iemand die verklaart veelvuldig gereisd te hebben als voetballer en zakenman naar landen als Chad, Tanzania, Dubai, Zuid Afrika, Congo, Rwanda en Egypte, tot aankomst in een land **niet** weet naar waar hij onderweg is en bij aankomst pas ontdekt dat hij in België is (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.29).

Zelfs het door u voorgelegde medisch attest spreekt uw relaas tegen. De arts schrijft namelijk dat u op 04 mei 2022 bent aangevallen met een stok door niet geïdentificeerde personen waardoor u een trauma heeft opgelopen waarvoor behandeling in Burundi niet mogelijk is (Voorgelegde stukken, groene map, administratief dossier).

Daarnaast vallen er serieuze vraagtekens te plaatsen bij het door u voorgehouden profiel. U verklaart een man zonder middelbare schooldiploma uit de Burundese middenklasse te zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.18, p.20). Ook verklaart u dat u vanwege financiële moeilijkheden in 2020 genoodzaakt werd als chauffeur te gaan werken voor coöperatief Tanza. U verklaart er echter maandelijks 1,5 miljoen Burundese francs te hebben verdiend (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.19). Volgens de huidige wisselkoers is 1,5 miljoen Burundese francs ongeveer gelijk aan US\$ 730,50 (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, het administratief dossier).

Burundi is één van de armste landen ter wereld en had in 2021 een gemiddeld GDP per capita van minder dan US\$ 250 per maand (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier). Uit de vele foto's die uzelf op uw Facebookpagina (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.34) heeft geplaatst én uw eigen verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat u, zeker voor Burundese begrippen, er een zeer hoge levensstandaard op na hield.

U verklaart namelijk dat u een eigen huis heeft in de wijk Charama, welke u zelf heeft aangekocht (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.17). Op uw Facebookpagina staan daar ook foto's van gepubliceerd (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier), van welke u tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigt dat het foto's van uw huis zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.17, p.36, p.38). Daarnaast bezocht u internationale voetbalwedstrijden en festivals in het buitenland en reisde u veelvuldig binnen en buiten Afrika met het vliegtuig (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier alsook Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.19), al dan niet in het kader van uw werkzaamheden als zakenman. En hoewel u tijdens het persoonlijk onderhoud heeft beweerd dat u nooit op vakantie ging (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.20) daar u beweerde dat enkel rijke mensen in Burundi dit doen, blijkt wederom uit de berichten die uzelf plaatst op uw Facebookpagina het tegenovergestelde (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier). Uw financiële welgesteldheid als ook dat van uw gezin blijkt verder eveneens uit de tientallen foto's van uzelf, uw vrouw en uw kinderen die u en uw vrouw publiceerden op het internet (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier). Uw bewering dat u een eenvoudige chauffeur in loondienst was – nadat u in 2020 financiële moeilijkheden zou hebben gekend – komt dan ook ernstig in het gedrang door voorgaande pertinente vaststelling. Nochtans zou uw job als chauffeur aan de basis hebben gelegen van uw beweerde problemen met de Burundese autoriteiten – problemen die bijgevolg ook ernstig in twijfel kunnen worden getrokken – zoals hierboven reeds beargumenteerd.

Ook opmerkelijk is uw bewering dat J., een man die volgens uw eigen zeggen niet op u lijkt (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.27), namens u heeft kunnen inchecken en dat u op deze manier van de internationale luchthaven te Bujumbura per vliegtuig heeft kunnen vertrekken zónder enige problemen (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.33). Toen de protection officer u vroeg hoe u heeft kunnen vertrekken, u werd immers reeds gezocht door de Burundese inlichtingendienst, antwoordt u simpelweg dat “dat lukte” en dat “uw paspoort niet gecontroleerd werd” (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.33).

Daar bovenop worden er door het Commissariaat-generaal ook grote vraagtekens gezet bij uw verklaringen over uw verblijf in het land Zuid Afrika, welke de algemene geloofwaardigheid van uw achtergrond, profiel en relaas verder ondermijnt.

Zo beweert u dat u sinds 2019 niet meer in Zuid Afrika heeft verbleven, maar op uw Facebookpagina staat dat u er woont (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier). Terecht zegt u dat men dat kan schrijven en niemand dat kan controleren (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.34-35). U heeft echter op uw Facebookaccount ook vele foto's geplaatst waaruit blijkt dat u er óók ná het jaar 2019 vaak heeft verbleven. Zo plaatste u er in 2021 vele foto's waarop u voor auto's staat met Zuid Afrikaanse nummerplaten, plaatste u op 04 januari 2021 een foto van uzelf bij het bord Table Mountain National Park, terwijl u als bericht bij uw foto schrijft: “Holiday” én plaatste u op 11 maart van dit jaar een foto van uzelf bij het Nelson Mandela Monument op het Mandela square in Johannesburg (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier). Elementen die uw voorgewende profiel en achtergrond verder aantasten en die de geloofwaardigheid van uzelf als ook dat van uw relaas betreft verder geheel ondermijnen. Daardoor kan het Commissariaat-generaal niet anders dan tot de conclusie komen dat u uw vrees waarvoor u internationale bescherming inroept niet geloofwaardig is.

Uit bovenstaande pertinente argumenten komt het CGVS dan ook tot de algemene conclusie dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst als niet geloofwaardig wordt beschouwd. Zo kunnen er ernstige vragen worden gesteld bij het door u voorgehouden profiel (van eenvoudige chauffeur in loondienst). Verder brengen post op uw sociale media profiel – met name op uw Facebookpagina – uw beweerde detentie in Burundi ernstig in het gedrang. Ook kunnen ernstige vragen gesteld worden bij het door u beweerde gedrag na uw voorgehouden periode in detentie. Tot slot weet u ook niet te overtuigen wat betreft uw beweerde (laatste) vlucht uit uw land van herkomst met de hulp van uw buurman. Zoals gezegd hecht het CGVS dan ook geen geloof aan de door u naar voren gebrachte vervolgingsfeiten in uw land van herkomst.

Ten slotte meent het Commissariaat-generaal in het licht van de objectieve informatie waarover het beschikt (Cedoca, COI Focus: « Burundi – Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays » van 28 februari 2022 <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocusburundi.letraitementreserveparlesautoritesnationalesa.20220228.pdf>) dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België heeft verbleven of er is doorgereisd, meer bepaald als verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat hierdoor, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging ontstaat indien hij naar Burundi terugkeert.

Ten eerste, hoewel in 2015 de betrekkingen tussen België en Burundi verslechterden, blijkt uit de objectieve informatie dat de diplomatieke betrekkingen tussen Burundi en de Europese Unie en specifiek België sinds enkele jaren ontspannen.

Hoewel verwijzingen naar "kolonisatoren" nog steeds vaak voorkomen in het discours van hooggeplaatste politici, is de vijandigheid van de Burundese staat ten opzichte van België sinds 2018 afgenomen.

Zo hebben er sinds eind 2020 verscheidene officiële ontmoetingen op hoog niveau plaatsgevonden tussen president Ndayishimiye of zijn minister van Buitenlandse Zaken, Albert Shingiro, en vertegenwoordigers van de Europese Unie en haar lidstaten, waaronder België, zowel in Bujumbura als in Europa. Op 15 februari 2022 vloog president Ndayishimiye naar Brussel om deel te nemen aan de top tussen de Europese Unie en de Afrikaanse Unie op 17 en 18 februari 2022. Dit is het eerste bezoek van een Burundees staatshoofd aan Europa sinds 2014.

Deze ontspanning in de relaties tussen Burundi en België wordt bovendien bevestigd en benadrukt door verschillende door Cedoca gecontacteerde bronnen, die van mening zijn dat individuele verblijven van Burundese onderdanen hierdoor in het algemeen minder verdacht en minder riskant worden.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen naar hun land betreft, hoewel de Dienst Vreemdelingenzaken tussen 2019 en 2022 13 vrijwillige terugkeren registreerde, meldde de DVZ dat er in diezelfde periode geen gedwongen terugkeer had plaatsgevonden.

De Dienst Vreemdelingenzaken benadrukt dat de plaatselijke autoriteiten in geval van gedwongen repatriëring vooraf worden ingelicht want de laissez-passers worden uitgereikt op basis van de vluchtgegevens die de DVZ aan de ambassade van het desbetreffende land verstrekt. De DVZ deelt echter nooit mee dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Er is dus geen reden om aan te nemen dat de Burundese autoriteiten ervan op de hoogte zouden kunnen zijn dat een van hun onderdanen die naar het land is teruggekeerd, in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Hoewel de eind 2021 aangenomen wet tot regeling van de migraties naar Burundi de illegale binnenkomst, het illegale verblijf en het illegale vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft Cedoca bovendien geen enkele wettelijke bepaling gevonden die veroordeelt dat iemand internationale bescherming heeft aangevraagd of in Europa heeft verbleven.

Vervolgens, wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, waren de meeste gesprekspartners van het CGVS het eens over de aanwezigheid van de politie - met name de medewerkers van het Commissariaat-generaal voor Migratie (de vroegere "police de l'air, des frontières et des étrangers" (P.A.F.E.), die de immigratie en emigratie regelt en de reisdocumenten controleert) – en over de aanwezigheid van de Nationale Inlichtingendienst (SNR), hoewel ze niet allemaal dezelfde autoriteiten vermelden.

Andere afzonderlijke gesprekspartners melden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, ontvangers van de Burundese belastingdienst en gezondheidsmedewerkers van het Nationaal Instituut voor Volksgezondheid.

Eenmaal op Burundese bodem maakt geen enkele contactpersoon melding van specifieke procedures of controles voor Burundezers die naar het land terugkeren.

Bovendien stelde de door de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties opgerichte onderzoekscommissie voor Burundi sinds maart 2020 vast dat de vijandigheid jegens gerepatrieerden is afgenomen en maakt geen enkel internationaal verslag over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019 melding van problemen bij de terugkeer op het grondgebied van Burundese onderdanen die vanuit België (of andere plaatsen) per vliegtuig terugkeren.

Het Commissariaat-generaal heeft van zijn gesprekspartners geen precieze of concrete informatie gekregen over eventuele problemen waarmee uitgeprocedeerde verzoekers om internationale bescherming in Europa, met name in België, worden geconfronteerd. Het CGVS beschikt dus niet over aanwijzingen dat een Burundese onderdaan die naar Burundi terugkeert, problemen met zijn autoriteiten zou hebben alleen omdat hij door België is gereisd of in België heeft verbleven.

Hoewel sommige gesprekspartners afzonderlijk melding maakten van eventuele probleemsituaties voor bepaalde categorieën van personen (leden van de burgermaatschappij, journalisten, politieke tegenstanders, personen die openlijk kritiek hebben op de regering, enz.) of voorbeelden noemden van personen die werden onderworpen aan ernstige verhoren, werden gearresteerd of zelfs opgesloten, stelt het Commissariaat-generaal vast dat geen van deze gesprekspartners ook maar de geringste concrete informatie verstrekten over de identiteit en het profiel van de genoemde voorbeelden.

Het Commissariaat-generaal merkt evenwel op dat de meesten als enig concreet geval dat van Beatrice Nyamoya noemen, die in november 2021 bij haar terugkeer naar Burundi werd gearresteerd en een week lang werd vastgehouden. Het Commissariaat-generaal stelt echter vast dat zij uit Rwanda - en niet uit België - terugkeerde en wijst op een aantal zeer specifieke elementen van haar profiel die de aandacht van de autoriteiten kunnen trekken: zij is een bekende activiste voor vrouwenrechten en is verwant met een politieke tegenstander in ballingschap die kritisch staat tegenover de regering. Het gaat hier dus om een specifiek geval van een persoon met een profiel van politieke tegenstander, zodat uit dit individuele geval geen algemene conclusies kunnen worden getrokken met betrekking tot alle Burundese onderdanen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat het over geen enkele informatie beschikt op grond waarvan het zou kunnen stellen dat een Burundese onderdaan, louter op grond van zijn passage of verblijf in België, in de ogen van de Burundese autoriteiten zou kunnen worden verdacht van sympathie voor de oppositie, en dat deze passage of dit verblijf bijgevolg geen enkele Burundese onderdaan blootstelt aan een ernstig risico op vervolging wegens zijn politieke opvattingen of politieke opvattingen die hem worden toegeschreven.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer het willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst zodanig groot is dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus: Burundi " Situation sécuritaire" van 31 januari <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocusburundi.situationsecuritaire20220131.pdf>) blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

Op politiek vlak begon in april 2015 een nieuwe crisis met de aankondiging van president Nkurunziza dat hij een derde mandaat ambieerde. Sindsdien zijn de tegenstanders van het regime (of degenen die als zodanig worden beschouwd) het slachtoffer van ernstige repressie. Latere gebeurtenissen veranderden deze situatie niet.

In mei 2018 versterkte een nieuwe grondwet, goedgekeurd door een volksreferendum, namelijk de macht van president Nkurunziza en consolideerde de politieke dominantie van de CNDD-FDD, die mettertijd een "staatspartij" is geworden. In juni 2020 vormde de nieuwe president, Evariste Ndayishimiye (winnaar van de presidentsverkiezingen van mei 2020 die vroegtijdig de eed aflegde na het plotse overlijden van zijn voorganger Pierre Nkurunziza) een regering die uitsluitend bestond uit leden van de CNDD-FDD, waaronder verscheidene "hardliners" van het regime. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of zij die als zodanig worden beschouwd) als onderdeel van een overheidsbeleid.

Wat de veiligheid betreft, wordt Burundi momenteel geconfronteerd met diverse vormen van geweld. Het kan gaan om gewapende conflicten, willekeurige aanvallen op burgers, politiek geweld of criminaliteit.

Hoewel de conflicten tussen de ordetroepen en gewapende groepen sinds juni 2021 weer opleven, blijkt uit de bovengenoemde informatie niet dat de situatie in Burundi een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 kan worden genoemd. Deze gewelddaden blijven immers uiterst beperkt in tijd en ruimte. Gewapende conflicten en invallen deden zich in 2020 en 2021 vooral voor in de grensprovincies met de DRC en Rwanda en rond het aan Rwanda grenzende Kibira-woud. Hoewel sommige aanvallen werden opgeëist door de rebellenorganisatie RED Tabara, zijn waarnemers van mening dat in de DRC gevestigde gewapende groeperingen geen geloofwaardige en reële bedreiging voor het regime vormen.

Hoewel deze geïsoleerde en sporadische gewelddaden gericht zijn tegen de ordetroepen, militairen en leden van de regeringspartij, werd sinds twee jaar een groter aantal burgers onder de slachtoffers geregistreerd.

Zo waren sinds mei 2021 verscheidene gewapende aanvallen (met name met granaten) op openbare plaatsen (bushaltes, busstation, markt, bioscoop) gericht tegen burgers, zonder dat de daders werden geïdentificeerd of hun motieven werden opgehelderd. Hoewel er sinds mei 2021 sprake is van een opleving van willekeurige aanvallen op burgers, zijn deze aanvallen bijzonder geïsoleerd en sporadisch.

De mensenrechtenschendingen werden na de verkiezingen van 2020 minder intensief. Na de gewapende aanvallen die vanaf mei 2021 plaatsvonden (waarbij slachtoffers vielen onder de burgerbevolking en leden van de ordetroepen en de regeringspartij), is er echter sprake van een opleving van de schendingen en een reactivering van de Imbonerakure. Bij het opsporen van de verantwoordelijken voor deze incidenten maakten verschillende bronnen melding van willekeurige arrestaties en opsluitingen, foltering, seksueel geweld, alsook van gedwongen verdwijningen en buitengerechtelijke executies. De onderzoekscommissie van de VN meldt dat personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen, werden geïdentificeerd op basis van etnische en/of politieke profilering. Het gaat om opposanten, met name CNL-activisten, ex-FAB-leden en hun familieleden, jonge Tutsi's en sommige repatrianten uit de buurlanden.

Over het algemeen zijn de meeste waarnemers het er nog steeds over eens dat de crisis in de eerste plaats van politieke aard is. De commissie meldt in september 2021 dat de democratische ruimte gesloten blijft en dat de controle op de media en het maatschappelijk middenveld niet afneemt. Zij meldt dat de autoriteiten (hoge ambtenaren, leger, ordetroepen, plaatselijke administratieve autoriteiten en Imbonerakure) zich vooral richten tegen personen die geen steun betuigen aan de CNDD-FDD of aan de president (met name door te weigeren lid te worden van de partij of financiële bijdragen te leveren), leden van de CNL en soms leden van andere oppositiepartijen, familieleden van echte of vermeende tegenstanders, personen die verdacht worden van betrokkenheid bij gewapende aanvallen of van samenwerking met gewapende groepen.

Uit bovengenoemde objectieve informatie blijkt dat de gewelddadige incidenten die in Burundi werden waargenomen, in hoge mate doelgericht zijn. Bij deze incidenten vallen ook minder slachtoffers dan in de eerste jaren van de crisis.

Het CGVS is derhalve van oordeel dat Burundi, ondanks een nog steeds onstabiele veiligheidssituatie die nauwlettend in het oog moet worden gehouden, momenteel noch in Bujumbura noch in de provincies in de greep is van willekeurig, niet-doelgericht geweld.

Bijgevolg moet worden geconcludeerd dat de huidige situatie in Burundi geen situatie is van "willekeurig geweld" als gevolg van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

De door u voorgelegde documenten kunnen de supra uiteengezette conclusies niet veranderen, daar zij enkel aangeven dat u een medisch probleem heeft in uw rug, de twee foto's niets zeggen over de omstandigheden waarin zij genomen werden, de voorgelegde convocaties geen originele documenten zijn, er nergens een dossiernummer of referte op vermeld staat als ook vanwege dat deze documenten eenvoudig te vervalsen zijn en de tot slot aan uw werk gerelateerde documenten hebben ook geen bewijswaarde daar uw naam nergens op de documenten vermeld staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

"Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4 en artikel 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling; .

Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing ;

Schending van artikel 3 van het EVRM , Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden zoals gewijzigd door Protocol Nr. 11 met de aanvullende Protocollen Nrs. 1, 4, 6, 7, 12 en 13 en artikel 1 van de Conventie van Genève;

Schending van Artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

Schending van Artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Schending van Artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft".

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting inzake voormelde bepalingen en beginselen.

Vervolgens ontwikkelt hij het middel als volgt:

"Het blijkt niet dat verwerende partij voldoende rekening heeft gehouden met de etnische afkomst van verzoeker, terwijl deze etnische afkomst thans bijzonder kwetsbaar is in Burundi en volgens de in de beslissing aangehaalde eigen bronnen van het CGVS, het voorwerp uitmaakt van een "heksenjacht" en dat de tutsi-etnische afkomst een selectiecriteria voor vervolging vormt, waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat het strikt willekeurig en ongegrond is...

In dit verband zij eraan herinnerd dat verzoekende partij hoewel zij de Burundese nationaliteit heeft, inderdaad verklaard heeft dat zij van Tutsi-etnische afkomst was en dat het CGVS die oorsprong wel degelijk heeft opgemerkt, maar alleen in de samenvatting van de feiten, zonder ook maar de minste consequentie te trekken uit de problemen die verzoekende partij heeft ondervonden.

Wanneer deze Tutsi-oorsprong, als criterium dient voor het willekeurig definiëren van een "profiel" dat willekeurig moet worden vervolgd, het uiteraard mogelijk maakt om precies de problemen uit te leggen waarmee de verzoekende partij te kampen had.

Problemen die het CGVS in fine niet ten gronde onderzoekt, vermits het CGVS tot de mogelijkheid van waarachtigheid van het relaas uitsluit, in fine, louter op grond van informatie gewonnen op de Facebook account van de verzoekende partij. ..

Deze vaststelling alleen volstaat om de genomen beslissing nietig te verklaren, maar volstaat ook om hem, bij lezing van het administratieve dossier en de door de verzoekende partij verstrekte informatie , als vluchteling te erkennen of hem op zijn minst de subsidiaire bescherming te verlenen.

De bestreden beslissing is eigenlijk enkel gebaseerd op ongerijmdheden die de Commissaris Generaal meent te mogen afleiden uit de vergelijking van de verklaringen van de verzoekende partij en de informatie die het CGVS heeft ingewonnen bij het consulteren van het FACEBOOK ACCOUNT van de verzoekende partij.

De eerste beschouwing van het CGVS is dat de verzoekende partij geen medewerking zou hebben verleend, daar waar zij geacht wordt alle nuttige documenten en elementen aan te geven ter verduidelijking van haar relaas en van het risico in geval van terugkeer naar haar land.

Dat vooreerst dient te worden opgemerkt dat de verzoekende partij zich in een bijzonder en moeilijke situatie bevindt om haar aanvraag te staven, vermits zij in het kader van een versnelde procedure is gewikkeld en dat zij thans steeds opgesloten is hetgeen haar demarches beperkt.

Niettemin heeft de verzoekende partij documenten laten overkomen die haar vanuit Burundi gestuurd werden, om haar aanvraag te ondersteunen.

Dat deze documenten het CGVS niet hebben kunnen overtuigen, laat onveranderd het feit dat de verzekende partij degelijk haar medewerking geboden heeft.

De verwerende partij haalt informatiemateriaal die zij op de Facebook account van de verzoekende partij gevonden heeft , om het relaas van de verzoekende partij af te breken.

Wat betreft de periode waar 2 posten teruggevonden werden in de periode waar de verzoekende partij i de gevangenis zou hebben gezeten, laat de verzoekende partij terecht bemerken dat een Facebook account en wat erop verschijnt geenszins als een "absolute" weergave van de werkelijkheid dient te worden aanzien.

Dat uiteraard niet alles dat op Facebook verschijnt, gepost wordt en circuleert, "waar" is, al dan niet opzettelijk.

Dat verschillende personen die toegang hebben tot het account , informaties kunnen publiceren, al dan niet met de instemming van de titularis.

Dat het account ook vaak het dagelijks leven van, zoals in casu een gezin-, rooskleuriger schildert dan het is.

Dat het account meestal bedoeld is om een zekere sociale welvaart te afficheren.

Dar het fenomeen zowel op Facebook dat op Instagram of Messenger vast te stellen is : het sociaal netwerk wordt aangevuld met materiaal dat followers verwekt, dat "likes" voor gevolg heeft. Dat het materiaal al dan niet "echt" is, wordt niet nagegaan.

Dat de verwerende partij zich hierop niet kan, mag steunen om een onderzoek ten gronde af te wijken...

Dat de verzoekende partij blijft volhouden dat haar GSM haar niet afgenomen werd tijdens haar detentie.

Dat het CGVS totaal naast de kwestie is wanneer het stelt dat zij, zo dit waar zou zijn, de kans had moeten grijpen om haar detentie te documenteren, foto(s te nemen en dergelijke.

Het CGVS houdt geen rekening met hetgeen zich in de gevangenis afspeelt.

Dat klachten uiten vanuit de gevangenis, op de GSM bewijzen verzamelen van de levensomstandigheden binnen de gevangenis, kunnen in geval van controle voor ergere foltering en behandelingen zorgen...

Iedereen probeert zoveel mogelijk neutraal te blijven en voornamelijk geen bewijzen te creëren van een mogelijke activisme. Of als dusdanig beschouwd.

Evenmin probeert men mensen te contacteren uit vrees dat de contacten zelf in de problemen zouden geraken.

Verder wenst de verzoekende partij duidelijk te maken dat zij tijdens haar opsluiting helemaal geen idee had van wat verder zou kunnen gebeuren .

In Burundi heeft het geen zin om een klacht neer te leggen , vermits de vervolgingen en slechte behandelingen geïnitieerd worden door de overheid of hun milities...die volledig ongestraft het vuil werk verrichten;

De verzoekende partij is sedert geruime tijd op reis gegaan omwille van haar werk, eerst voor de zaak Tanza, later in dienst , als chauffeur.

Naar de omliggende landen reizen , Rwanda, Tanzanië of CONGO is in Burundi gevaarlijken is thans nog meer gevaarlijk vermits de milities zelfs in het buitenland acteren.

In geval van terugkeer is het voorwendsel om haar te arresteren en uit te schakelen gemakkelijk te vinden en vindt ook steun in haar verleden...

Het CGVS stelt het verblijf van de verzoekende partij in Kenya in vraag, nogmaals omdat gedurende dit verblijf, de verzoekende partij een foto heeft gepost van haar voor haar huis in Burundi met de melding " Happy time..."

Dat nogmaals dient te worden opgemerkt dat hiermee geen enkel besluit kan worden getrokken van de plaats waar de verzoekende partij op 11.06.22 bevond...

De foto en voornamelijk de melding Happy Time, kan evengoed naar heimwee wijzen, omdat die gelukkige periode voorbij was.

Dat verder dient te worden vastgesteld dat het CGVS niettemin laat bemerken dat de verzoekende partij zich degelijk wel in KENYA heeft bevonden, vermits zij geseind werd als visum aanvrager bij de Hongaarse Ambassade , die het visum weigerde ...Het CGVS verzuimt dat eleemnt dat enkel ten laste van de verzoekende partij wordt aangerekend ...als argument om te stellen dat de verzoekende partij haar ware identiteit hiermee onthuld werd.

De verzoekende partij verwijt de verzoekende partij verder haar terugkeer naar Burundi, toen haar in Kenya haar het visum geweigerd werd, een element dat uiteraard vaststaat.

De verzoekende partij kon in Kenya verder niet meer verblijven bij gebrek aan financiële middelen . Dat het CGVS helemaal voorbij de werkelijkheid gaat dat zonder geld en zonder documenten, al dan niet vals, een vertrek niet kan worden beoogd.

De verzoekende partij is met stress teruggekeerd maar zag ook geen andere redelijke oplossing op kort termijn.

Zij kon nergens gaan dan thuis en van zodra zij thuis was, was het ook niet mogelijk te schuilen.

Er was dus geen bijzondere reden om niet naar de moskee te gaan: de verzoekende partij is heel gelovig en het was ook een feestdag.

De verzoekende partij kent inderdaad de familienaam niet van Pastoor J. die door iedereen als dusdanig gekend is .

Het is in Burundi niet gebruikelijk de mensen met de familienaam te noemen en het is des te meer waar wanneer de persoon ook door een titel aangesproken wordt.

De door het Commissariaat –Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen genomen beslissing is volledig op onjuiste motieven gesteund , bij gebreke aan een duidelijk onderzoek naar de ware toedracht van de zaak en is onjuist en onvoldoende gemotiveerd door middel van niet-bewezen veronderstellingen of voorbarige besluiten.

Het Commissariaat –Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen meent ten onrechte uit de feitelijke situatie zoals de Commissaris Generaal die interpreteert, te kunnen afleiden dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou dienen te hebben.

Dat echter voldoende aanwijzingen bestaan die aantonen dat verzoekende partij aan systematische vervolging en bedreigingen in de zin van de conventie van Genève is blootgesteld omwille van het feit dat zij tot de Tutsi ras /stam behoort, dat zij regelmatig als chauffeur in de laatste periode tussen Burundi en verscheidene landen pendelde en als dusdanig verdacht werd van medewerking met de rebellen die in het buitenland verkeren en proberen organiseren.

Dat van zodra vaststaat dat de verzoekende partij regelmatig naar het buitenland reisde, is zij in gevaar in geval van terugkeer.

A fortiori nog wanneer zij gedwongen vanuit België zou worden teruggestuurd, hetgeen uiteraard nog het bijkomende vermoeden doet reizen dat zij er asiel heeft aangevraagd en dat hiervoor toch wel een reden voor is, nl als opposant of rebel of Tutsi...

Dat de verzoekende partij ontegensprekelijk een aantal bewijzen heeft voorgelegd die haar identiteit en nationaliteit bewijzen;

Dat het CVGS geen correcte inschatting maakt van het risico in geval van terugkeer, een risico dat uiteraard hoog staat gelet op DE Tutsi origine, de talrijke reizen die ondernomen werden in naburige landen, haar asielaanvraag in België , elementen die door het CGVS niet betwist worden.

Dat zij verder in het kader van een gedwongen terugkeer, - en zij zal geenszins vrijwillig terugkeren-, geen enkele mogelijkheid heeft om aan controle te ontsnappen bij de grensovergang.

Dat haar gegevens geregistreerd staan zodat zij niet onopgemerkt terug kan naar haar land.

Dat alles bewijst dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Dat het CGVS verder geen voldoende ernstig onderzoek gevoerd heeft nopens de veiligheidssituatie in Burundi en meer bepaald nopens de situatie voor personen van de Tutsi origine.

Dat de beruchte milities opnieuw actief zijn sinds 2021, zelfs buiten de grenzen van Burundi, blijkt uit het volgende artikel, dat de inzet van deze milities en hun verplaatsingen goed illustreert ...

[citering van algemene informatie]

Dat de Imbonerakure-militie al precies een jaar weer op de voorgrond staat in Burundi, ,, nog steeds verzekerd van straffeloosheid.

[citering van algemene informatie]

Er zij aan herinnerd dat de problemen van de aanvrager in april 2022 zijn begonnen....

Het CGVS beweert noch toont aan dat de verzoeker effectieve bescherming van die autoriteiten had kunnen krijgen; een dergelijke bescherming zou onmogelijk zijn omdat de muilezels van de Imbonerakure de gewapende vleugel van de regering zijn, die hun misbruiken verdoezelt.

De vrees van verzoeker blijft dus relevant.

Dat het derhalve zinloos zou zijn om elke mogelijkheid van vervolging of vervolging van de verzoeker uit te sluiten, evenals schendingen van de mensenrechten in die regio en in het bijzonder een schending van artikel 3 EVRM, ondertekend te Rome op 04.11.1950, zoals gewijzigd bij Protocol nr. 11;

Dat artikel 3 bepaalt: [...]

Het CGVS maakt in de motivering van zijn beslissing een totale abstractie van de context waarin de problemen van de aanvrager zich ontwikkelen; ze worden simpelweg niet benaderd of genoemd;

In dit verband, onder voorbehoud van de eventuele toepassing van een uitsluitingsclausule, de vraag die in het stadium van het onderzoek naar het recht op de vluchtelingenstatus moet worden beantwoord, komt er uiteindelijk op neer of de verzoeker al dan niet reden heeft om vervolging te vrezen op een van de gronden die onder het Verdrag van Genève vallen; of de geloofwaardigheidsbeoordeling waarop het meestal gaat proces vormt in de regel een noodzakelijke stap om deze vraag te beantwoorden, het is noodzakelijk om te voorkomen dat deze stap de vraag op zichzelf verdoezelt; in gevallen waarin er twijfel bestaat over de realiteit van bepaalde feiten of de oprechtheid van de verzoeker, ontslaat de vaststelling van deze twijfel ons niet van het in fine stellen van het bestaan een vrees voor vervolging die, ondanks

deze twijfel, voldoende zou kunnen worden aangetoond door de elementen van de zaak die overigens als zeker worden beschouwd.

Dat moet worden vastgesteld dat in casu de vraag of verzoeker redenen tot vrees heeft, volledig is verzwegen en dat de beslissing ook flagrant in strijd is met zijn eigen bronnen ;

De C.G.R.A. Blijft:

Ten slotte meent het Commissariaat-generaal in het licht van de objectieve informatie waarover het beschikt (Cedoca, COI Focus: Burundi — Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays » van 28 februari 2022 [...])

[citering van bestreden beslissing]

In eerste instantie zal worden opgemerkt dat er al spanningen blijven bestaan met betrekking tot 'gewone' Burundese onderdanen die vanuit België terugkeren naar hun land van verblijf, wat logischerwijs al tot voorzichtigheid zou moeten aanzetten.

Er wordt geen melding gemaakt van een terugkerende asielzoeker van Tutsi-afkomst, die gedwongen is teruggestuurd naar Burundi....hetgeen het geval zou zijn van de verzoekende partij ;;

De informatie is dus slechts zeer gedeeltelijk relevant.

Bovendien zou het nodig zijn om de redenen waarom er geen behoefte was aan gedwongen repatriëringen in twijfel te trekken? afwezigheid van negatieve s, weigering van de Burundese autoriteiten, weigering van de vluchtmaatschappijen ze aan boord te nemen? enz ???

Het CGVS legt niet uit wat het hiermee wil bewijzen.

Dat 13 vrijwillige terugkeerders over 4 jaar ook geen voldoende steekproef zijn om enige evaluatie mogelijk te maken , in welke zin dan ook...

Dat het CGVS doorgaat:

[citering van bestreden beslissing]

Dit betreft een algemene informatie, maar die in geen geval op een recente manier kan worden toegepast op Burundi, aangezien het CGVS zopas heeft gezegd dat er in 4 jaar tijd, van 2019 tot 2022, GEEN gedwongen repatriëring naar Burundi is geweest ... en dat het pas de laatste jaren is dat de relaties tussen de twee landen een beetje zijn verbeterd!

De informatie is irrelevant en kan de beslissing niet ondersteunen .

Aan de andere kant bevestigt deze informatie dat in het geval van terugkeer, de afgewezen aanvrager wordt afgeleverd bij zijn autoriteiten ...

Over hoeveel bekende gevallen hebben we het??? Er wordt geen recente of concrete informatie vermeld van zaken die vergelijkbaar zijn met die van de aanvrager... behalve de 13 gevallen van vrijwillige terugkeer, verspreid over 4 jaar.

Nogmaals id de motivatie is irrelevant.

Het CGVS stelt verder ;

[citering van bestreden beslissing]

Dit betreft een algemene informatie, maar die in geen geval op een recente manier kan worden toegepast op Burundi, aangezien het CGVS zopas heeft gezegd dat er in 4 jaar tijd, van 2019 tot 2022, GEEN gedwongen repatriëring naar Burundi is geweest ... en dat het pas de laatste jaren is dat de relaties tussen de twee landen een beetje zijn verbeterd!

De informatie is irrelevant en kan de beslissing niet ondersteunen .

Aan de andere kant bevestigt deze informatie dat in het geval van terugkeer, de afgewezen aanvrager wordt afgeleverd bij zijn autoriteiten ...

Over hoeveel bekende gevallen hebben we het??? Er wordt geen recente of concrete informatie vermeld van zaken die vergelijkbaar zijn met die van de aanvrager... behalve de 13 gevallen van vrijwillige terugkeer, verspreid over 4 jaar.

Nogmaals id de motivatie is irrelevant.

Het CGVS stelt verder ;

[citering van bestreden beslissing]

Dat dit aspect van de motivatie niet echt heel belangrijk is aangezien in 3 jaar slechts 13 mensen vrijwillig zouden zijn teruggekeerd en er sinds 2019 geen gedwongen repatriëring zou hebben plaatsgevonden...

Nogmaals, dient te worden benadrukt dat indien er geen terugkeer uit België plaatsvond, het ook normaal is dat er geen problemen gemeld worden ...

Het CGVS vervolgt:

[citering van bestreden beslissing]

Dat de verzoekende partij hiervan wenst te weerhouden dat het CGVS zelf komt te stellen dat haar contactpersonen geen relevante informatie doorsturen cfr "gesprekspartners ook maar de geringste concrete informatie verstrekten over de identiteit en het profiel van de genoemde voorbeelden."

Dat de verzoekende partij zich dan ook ernstige vragen stelt nopens de ernst van de gezegde contacten die door het CGVS worden gelegd en die verder niet zelf te identificeren zijn, en o^grond van welke informatie het CGVS tot een besluit meent te mogen komen...

Het CGVS stelt verder

[citering van bestreden beslissing]

En wat zijn de criteria om als opposant f rebel te worden beschouwd ?? Het CGVS zwijgt

Volgens de VN-commissie kan de Tutsi-oorsprong het begin van vuur zijn....

[...]

Het CGVS erkent verder dan ook vele willekeurige aanvallen op burgers plaatsvonden zodat de vraag kan worden gesteld van waarom dan geen willekeurig geweld weerhouden?? wat is de nuance en de criteria, zeker als het CGVS zegt dat het geweld divers is?

Het CGVS vervolgt:

[citering van bestreden beslissing]

Het CGVS erkent sinds mei 2021 een ervaring van aanvallen, en dus van geweld-, blind maar toch "gericht" op burgers, en presenteert het dubbele complementaire kenmerk dat zowel de daders niet geïdentificeerd zijn als de redenen opgehelderd.

Deze verklaring van de kenmerken van de meest recente aanslagen komt in feite precies overeen met die van de verzoekende partij, die niet de minste reden kan geven waarom ze zou zijn aangevallen, behoudens haar regelmatig pendelen naar het bitenland, hetgeen aanzien wordt als een medewerking met de rebellen, aan wie zij geacht wordt voeding te brengen met haar vrachtwagen. ...

Het CGVS bevestigt met zijn informatie nogmaals de geloofwaardigheid van het realaas en profiel van de verzoekende partij, een man van Tutsi origine die regelmatig met een vracht naar het buitenland reisde en die aldus omwille van haar contacten en activiteiten in de mogelijkheid verkeerde om effectief de rebellen te helpen met voeding en dergelijken

Het CGVS stelt inderdaad uitdrukkelijk dat jonge tutsi's als doelwit kunnen worden genomen, mensen die tot de rebelie gelinkt kunnen zijn of geacht worden tot de rebellie te behoren ...met aals mogelijke criteria van selectie de TUTSI ras...

Nogmaals bevestigt het CGVS met zijn informatie de geloofwaardigheid van verzoeksters relaas, aangezien verzoekster juist van TUTSI-oorsprong is...EN VEEL REISDE HETGEEN HET CGVS niet betwist.

De informatie die het CGVS verstrekt en afkomstig is van de VN-onderzoekscommissie, waarvan de kwaliteit niet in twijfel kan worden getrokken, geeft de "reden" voor de vervolging van de verzoekende partij; de commissie specificeert dat "targeting" kan worden gedaan op basis van een etnisch profiel;

De TUTSI-oorsprong van verzoekster werd door het CGVS niet in aanmerking genomen, hetgeen indruist tegen haar eigen informatie; die targeting, een soort voorafgaande sortering bood om een procedure van verdenking van samenwerking in gang te zetten

Het CGVS concludeert DAT DE CRISI POLITIEK BLIJFT EN ONTKENT DE TALLOZE MENSENRECHTEN SCHENDINGEN DIE VAN DE LAATSTE MAANDEN VEERERGEN.

Dat dient te worden weerhouden dat de informatie van het CGVS geen rekening houdt met de recente escalatie van het geweld in Burundi.

Dat de RVV recentelijk reeds geoordeeld heeft dat de informatie van het CGVS niet voldoende recent was.

De verzoekende partij verwijst hierbij naar de arresten

-277400 dd 14.09.22 in de zaak 280 351/x

-276877 dd 01.09.22 in de zaak 279 832/ x

Dat in deze laatste het volgende gesteld werd

In het licht van de weerlegging van de argumenten van het CGVS, kunnen die motieven niet worden aanvaard of geldig de beslissing ondersteunen.

Opgemerkt moet worden dat de het CGVS werkt in wezen door een "trapsgewijze" redenering die echter gebaseerd is op totaal gebrekkige premissen.

AANGAANDE DE SUBSISIAIRE BESCHERMING

Het CG behandelt enkel de SB in het kader van artikel 48.4 C doch niet in het kader van artikel 48/4 b.

Het CGVS geeft echter geen enkele reden aan waarom in casu de SB bepaald bij artikel 48/4 b niet zou kunnen worden toegekend, gelet op het hoger beschreven profiel van verzoekende partij :

Dat hierbij rekening moet worden gehouden van haar profiel als TUTSI, als vermeende medewerker van rebellen, als terugkerende uit België .

De verzoekende partij verwijst in dit verband naar het Arrest 264 023 dd 22.11.21 geveld door de 10 fr kamer en waarbij de Raad van oordeel was dat het verblijf in België als vermoedelijke asielaanvrager volstond om de vrees aannemelijk te maken.

De situatie is intussen geëscaleerd.

Dat de beslissing van het CGVS bijgevolg de aangehaalde middelen schendt".

2.2. Ter zitting brengt verzoeker een aanvullende nota bij. Deze nota bevat citaten uit landeninformatie en negen aanvullende stukken landeninformatie.

Verzoeker verwijst middels deze informatie naar de activiteiten van de milities, die de regering en de partij CNDD bijstaan. Verzoeker verwijst naar de schendingen van de mensenrechten door deze milities. Verzoeker voert tevens aan dat de partij CNDD voor de meerderheid is samengesteld uit personen die behoren tot de Hutu etnie. Verzoeker benadrukt de volatiele situatie in Burundi, zijn Tutsi etnie, zijn profiel van iemand die regelmatig naar het buitenland reisde en zijn behoren tot de groep van asielaanvragers in België.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Uit de elementen in het administratief dossier blijkt dat er een valse identiteitskaart bij verzoeker werd gevonden bij aankomst in België. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 29-30), werd zijn werkelijke identiteit niet door hemzelf onthuld maar achterhaald door informatie uit het BELVIS systeem. Uit deze informatie bleek een door verzoeker gedane poging om in Nairobi een Schengenvisum aan te vragen bij de Hongaarse ambassade. Pas na confrontatie met deze vaststellingen door de luchtvaartpolitie gaf verzoeker zijn werkelijke identiteit toe (zie dossier politie, toegevoegd aan het administratief dossier).

De vaststelling dat verzoeker zich van valse identiteitsdocumenten heeft bediend en zijn ware identiteit voor de Belgische overheid moedwillig heeft trachten te verzwijgen, betreft een negatieve indicatie voor zijn algemene geloofwaardigheid.

5. De bestreden beslissing motiveert op omstandige wijze dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees voor de Burundese autoriteiten vanwege de beschuldiging dat hij voedsel zou hebben geleverd aan de Red Tabara rebellen in Congo (DRC). De Raad sluit zich na kennisneming van de elementen in het dossier aan bij de vaststellingen van verweerder.

De elementen van de motivering zijn de volgende:

- uit verzoekers Facebookprofiel blijkt dat verzoeker op 21 april 2022 en 2 mei 2022 berichten heeft geplaatst met foto's van zichzelf (onder meer met bijschrift *“Happy days [...]”*), terwijl hij beweerdelijk van 15 april tot 3 mei 2022 opgesloten zat en gefolterd werd in de gevangenis van de Burundese nationale veiligheidsdienst (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 34-36);

- hoewel verzoeker op 7 mei 2022 naar Kenia vluchtte en zijn vrouw tijdens en door zijn afwezigheid werd gearresteerd, keerde verzoeker na twee maanden terug naar Burundi omdat zijn financiële middelen uitgeput waren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28-29, p. 34-35);

- verzoekers onvoorzichtig gedrag bij terugkeer, met name dat hij gewoon naar huis terugkeerde en de dag na zijn terugkeer de plaatselijke moskee bezocht (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21, p. 32), valt niet te verenigen met zijn voorgehouden problemen met de Burundese autoriteiten;

- verzoeker plaatste op 11 juni 2022 tijdens zijn verblijf in Kenia een foto van zichzelf voor zijn huis in Bujumbura met bijschrift *“Happy time”*, wat vreemd is voor iemand die op de vlucht is;

- verzoeker heeft in Kenia geen verzoek om internationale bescherming ingediend en heeft geen bevredigende verklaring voor zijn nalatigheid (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 33);

- verzoeker weet weinig over zijn buurman J. (verklaring DVZ, punt 32; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27), die nochtans een belangrijke rol heeft gespeeld in zijn relaas en vlucht;
- het is niet aannemelijk dat verzoeker, die veelvuldig heeft gereisd als voetballer en zakenman, tot de aankomst in België niet wist naar waar hij onderweg was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 29);
- de inhoud van het door verzoeker voorgelegde medisch attest spreekt verzoekers relaas tegen;
- verzoeker maakt zijn voorgehouden profiel van eenvoudige chauffeur in loondienst niet aannemelijk, te meer omdat uit verzoekers eigen Facebookpagina en verklaringen blijkt dat hij er een zeer hoge levensstandaard op na hield (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17, p. 19, p. 20, p. 36, p. 38) en hij niet aannemelijk maakt na 2019 niet meer in Zuid-Afrika te hebben verbleven (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 34-35);
- verzoekers verklaringen over de wijze waarop hij via de luchthaven te Bujumbura zonder problemen is kunnen vertrekken, overtuigen niet (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27, p. 33).

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker komt in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het benadrukken van de waarachtigheid van hetgeen hij verklaarde, het nuanceren van zijn Facebookberichten en minimaliseren van zijn profiel, het aanhalen van zijn etnie, het verwijzen naar algemene informatie, het uiten van blote beweringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit vormt evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer. Verzoeker slaagt er, mede, gelet op wat volgt, niet in hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

6. Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat de bestreden beslissing enkel gebaseerd is op ongerijmdheden tussen verzoekers verklaringen en de inhoud van zijn Facebookprofiel.

Te dezen dient vooreerst vastgesteld dat dat uit de bestreden beslissing wel degelijk blijkt dat verzoekers asielrelaas ook op basis van andere elementen als ongeloofwaardig wordt beoordeeld, met name verzoekers vrijwillige terugkeer vanuit Kenia naar Burundi, verzoekers onvoorzichtig gedrag volgend op zijn terugkeer uit Kenia, de tegenstrijdigheden tussen verzoekers asielrelaas en de inhoud van het door hem bijgebrachte medisch attest en verzoekers ongeloofwaardige verklaringen inzake zijn (laatste) vlucht uit Burundi met de hulp van zijn buurman.

Daarnaast dient opgemerkt dat verweerder, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin verzoeker zich bevindt, alle gegevens kan onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Het is de taak en de plicht van de Belgische asielinstanties om grondig en zorgvuldig te werk te gaan bij het onderzoek naar de merites van elk individueel verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van de deugdelijkheid, de coherentie en de waarachtigheid van de verklaringen maakt integraal deel uit van de behandeling van een verzoek om internationale bescherming zodat verweerder bezwaarlijk kan worden verweten nauwgezet na te gaan of de verklaringen van verzoeker niet strijdig zijn met eerder afgelegde verklaringen of met informatie uit het administratief dossier, en bijgevolg *in casu* ook met de aan het administratief dossier toegevoegde talrijke printscreens uit verzoekers Facebookprofiel en dat van zijn echtgenote.

Verzoeker kan enigszins worden gevolgd voor zover hij in het verzoekschrift stelt dat een Facebookaccount niet als de absolute weergave van de werkelijkheid dient te worden aanzien en dat het dagelijks leven op Facebook vaak rooskleuriger wordt afgeschilderd dan het is. De talrijke manifeste ongerijmdheden tussen verzoekers voorgehouden asielrelaas en profiel en de inhoud van de veelvuldige printscreens van zijn Facebookaccount kunnen echter niet worden verschoond door de loutere stelling dat het leven op Facebook rooskleurig wordt weergegeven. Verzoeker toont in het verzoekschrift

geenszins aan waarom verweerder zich niet (mede) zou mogen beroepen op de Facebookberichten van verzoeker en zijn echtgenote bij de beoordeling van voorliggend verzoek om internationale bescherming.

De vaststelling dat verzoeker op 21 april 2022 en 2 mei 2022 berichten heeft geplaatst met foto's van zichzelf (onder meer met bijschrift "Happy days [...]"), terwijl hij beweerdelijk van 15 april tot 3 mei 2022 opgesloten zat en gefolterd werd in de gevangenis van de Burundese nationale veiligheidsdienst (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 34-36), ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden detentie en ondergane foltering. Immers is niet aannemelijk dat verzoeker zijn gsm met toegang tot internet mocht bijhouden tijdens de detentie, laat staan dat hij dan vanuit de gevangenis foto's en berichten over zijn dagelijks (gelukkig) leven zou posten.

Voor zover verzoeker in het verzoekschrift volhardt dat zijn gsm niet werd afgenomen tijdens zijn detentie, kan dit geenszins worden aangenomen. Immers kan niet worden ingezien dat de Burundese autoriteiten verzoeker het gebruik van zijn smartphone met toegang tot internet tijdens zijn detentie zouden toestaan, te meer omdat verzoeker op die manier in de mogelijkheid was om de toestand en (vermeende) foltering in de gevangenis aan het licht te brengen. De loutere bewering dat verzoeker neutraal trachtte te blijven en daarom zijn detentie niet documenteerde, doet geen afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van dergelijk onvoorzichtig gedrag door de Burundese autoriteiten.

Daarnaast valt evenmin te rijmen dat verzoeker op 11 juni 2022 - nadat hij op 7 mei 2022 vanuit Burundi naar Kenia zou zijn gevlucht en aldaar twee maanden verbleef, beweerdelijk uit vrees voor zijn leven - een foto van zichzelf voor zijn huis in Bujumbura met bijschrift "Happy time" plaatste. Dat verzoeker dit omwille van heimwee op Facebook zou hebben geplaatst, komt voor als een loutere *post factum* bewering die tot stand is gekomen na kennisname van de motieven in de bestreden beslissing. Immers kan niet worden ingezien dat verzoeker dergelijk bericht zou posten op Facebook indien hij daadwerkelijk omwille van een vrees voor zijn leven in Kenia verbleef. De loutere vaststelling dat verzoeker zich in het kader van een visumaanvraag in Kenia bevond, kan niet aantonen dat verzoeker naar Kenia gevlucht was ingevolge de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten in Burundi.

Verder kan uit het geheel van verzoekers verklaringen en de door hem geposte Facebookberichten slechts blijken dat zijn voorgehouden profiel van eenvoudige chauffeur in loondienst, dat tot de kern van zijn relaas behoort, niet waarachtig is. Dienaangaande motiveerde verweerder in de bestreden beslissing terecht als volgt:

"Daarnaast vallen er serieuze vraagtekens te plaatsen bij het door u voorgehouden profiel. U verklaart een man zonder middelbare schooldiploma uit de Burundese middenklasse te zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.18, p.20). Ook verklaart u dat u vanwege financiële moeilijkheden in 2020 genoodzaakt werd als chauffeur te gaan werken voor coöperatief Tanza. U verklaart er echter maandelijks 1,5 miljoen Burundese francs te hebben verdiend (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.19). Volgens de huidige wisselkoers is 1,5 miljoen Burundese francs ongeveer gelijk aan US\$ 730,50 (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, het administratief dossier).

Burundi is één van de armste landen ter wereld en had in 2021 een gemiddeld GDP per capita van minder dan US\$ 250 per maand (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier).

Uit de vele foto's die uzelf op uw Facebookpagina (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.34) heeft geplaatst én uw eigen verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat u, zeker voor Burundese begrippen, er een zeer hoge levensstandaard op na hield.

U verklaart namelijk dat u een eigen huis heeft in de wijk Charama, welke u zelf heeft aangekocht (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.17). Op uw Facebookpagina staan daar ook foto's van gepubliceerd (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier), van welke u tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigd dat het foto's van uw huis zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.17, p.36, p.38). Daarnaast bezocht u internationale voetbalwedstrijden en festivals in het buitenland en reisde u veelvuldig binnen en buiten Afrika met het vliegtuig (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier alsook Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.19), al dan niet in het kader van uw werkzaamheden als zakenman. En hoewel u tijdens het persoonlijk onderhoud heeft beweerd dat u nooit op vakantie ging (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.20) daar u beweerde dat enkel rijke mensen in Burundi dit doen, blijkt wederom uit de berichten die uzelf plaatst op uw Facebookpagina het tegenovergestelde (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier). Uw financiële welgesteldheid als ook dat van uw gezin blijkt verder eveneens uit de tientallen foto's van uzelf, uw vrouw en uw kinderen die u en uw vrouw publiceerden op het internet (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier). Uw bewering dat u een eenvoudige chauffeur in loondienst was – nadat u in 2020 financiële moeilijkheden zou hebben gekend – komt dan ook ernstig in het gedrang door voorgaande pertinente vaststelling. Nochtans zou uw job als

chauffeur aan de basis hebben gelegen van uw beweerde problemen met de Burundese autoriteiten – problemen die bijgevolg ook ernstig in twijfel kunnen worden getrokken – zoals hierboven reeds beargumenteerd.

[...]

Daar bovenop worden er door het Commissariaat-generaal ook grote vraagtekens gezet bij uw verklaringen over uw verblijf in het land Zuid Afrika, welke de algemene geloofwaardigheid van uw achtergrond, profiel en relaas verder ondermijnt.

Zo beweert u dat u sinds 2019 niet meer in Zuid Afrika heeft verbleven, maar op uw Facebookpagina staat dat u er woont (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier). Terecht zegt u dat men dat kan schrijven en niemand dat kan controleren (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30.08.2022, p.34-35). U heeft echter op uw Facebookaccount ook vele foto's geplaatst waaruit blijkt dat u er óók ná het jaar 2019 vaak heeft verbleven. Zo plaatste u er in 2021 vele foto's waarop u voor auto's staat met Zuid Afrikaanse nummerplaten, plaatste u op 04 januari 2021 een foto van uzelf bij het bord Table Mountain National Park, terwijl u als bericht bij uw foto schrijft: "Holiday" én plaatste u op 11 maart van dit jaar een foto van uzelf bij het Nelson Mandela Monument op het Mandela square in Johannesburg (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier). Elementen die uw voorgewende profiel en achtergrond verder aantasten en die de geloofwaardigheid van uzelf als ook dat van uw relaas betreft verder geheel ondermijnen. Daardoor kan het Commissariaat-generaal niet anders dan tot de conclusie komen dat u uw vrees waarvoor u internationale bescherming inroept niet geloofwaardig is."

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen concreet verweer tegen de voorgaande terecht en pertinente vaststellingen inzake zijn welgesteld profiel en ongeloofwaardig asielaas, die verweerder heeft gedaan op basis van het geheel van verzoekers verklaringen en talloze Facebookberichten van zowel verzoeker als zijn echtgenote. Deze blijven dan ook overeind.

7. Wat betreft de motiveringen in de bestreden beslissing inzake verzoekers gedrag bij terugkeer naar Burundi en zijn onwetendheid over zijn buurman J., komt verzoeker in het verzoekschrift niet verder dan het louter bevestigen van zijn verklaringen. Hij weerlegt hiermee geenszins de motiveringen in de bestreden beslissing en biedt geen aannemelijke verklaring voor zijn onvoorzichtig gedrag bij terugkeer naar Burundi, noch voor zijn onwetendheid inzake zijn buurman die tevens een grote rol heeft gespeeld bij zijn (laatste) vlucht uit Burundi. Dergelijke vaststellingen dragen bij tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden asielaas.

8. Gelet op het voorgaande kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangebrachte problemen en vrees voor vervolging voor de Burundese autoriteiten vanwege de beschuldiging dat hij voedsel zou hebben geleverd aan de Red Tabara rebellen in Congo (DRC).

9. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij omwille van zijn etnische Tutsi afkomst vreest te worden vervolgd in Burundi. Ter staving hiervan citeert hij algemene informatie in het verzoekschrift en informatie die wordt bijgebracht middels een aanvullende nota die ter zitting wordt neergelegd.

In de mate dat verzoeker aanvoert omwille van etnische redenen vervolging te vrezen, dient te worden opgemerkt dat verzoeker noch bij de DVZ, noch bij het CGVS heeft aangegeven dat hij vervolging vreest omwille van zijn etnische afkomst.

Verzoeker heeft verklaard dat hij vreest te worden gedood door de Burundese autoriteiten vanwege de beschuldiging dat hij voedsel zou hebben geleverd aan de Red Tabara rebellen in Congo. Nergens heeft hij aangehaald dat er een verband zou zijn met zijn Tutsi etnie.

De Raad benadrukt hierbij dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die betrekking hebben op zijn vrees ten aanzien het land van herkomst.

Verzoeker heeft weliswaar verklaard dat hij Tutsi is (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12), maar heeft doorheen de procedure nergens aangegeven dat hij omwille van zijn etnische afkomst een vrees heeft ten aanzien van de Burundese autoriteiten, laat staan dat hij dit concreet heeft toegelicht.

De voormelde aangevoerde vrees voor vervolging omwille van zijn etnie betreft in essentie een geheel nieuwe vervolgingsgrond die los staat van de elementen van verzoekers verzoek om internationale bescherming die werden aangebracht voor en beoordeeld door het CGVS. Verzoeker maakt middels het

verzoekschrift niet aannemelijk waarom hij deze vrees en deze vervolgingsgrond niet eerder in de procedure had kunnen aanbrengen. Hij concretiseert zijn vrees voor vervolging omwille van zijn etnie evenmin in het verzoekschrift. De aanvullende nota bevat evenmin enig concreet aanknopingspunt waaruit dergelijke etnische vervolging af te leiden is.

De in het verzoekschrift aangebrachte vrees voor vervolging ingevolge verzoekers Tutsi etnie betreft in wezen een nieuwe grond voor vervolging die – door toedoen van verzoeker – aldus niet door het CGVS kon worden onderzocht en beoordeeld tijdens de administratieve behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat nergens in de door verzoeker geciteerde algemene informatie of de door verweerder bijgebrachte informatie wordt geadviseerd om aan elke Burundese Tutsi een vorm van internationale bescherming te bieden. De informatie kan evenmin de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas herstellen noch kan hieruit omwille van zijn voorgehouden profiel een individuele vrees voor vervolging worden afgeleid.

Het in het verzoekschrift geciteerde artikel van Politico “*Sécurité: Quand la RDC devient la cour de récréation de Force de défense nationale du Burundi, des Imbonerakure et de RED Tabara*” van 13 juli 2022 betreft de situatie in het oosten van de Democratische Republiek Congo, dat geteisterd wordt door invallen door leden van het Burundese leger en de Imbonerakure om de Red Tabara aan te vallen. In dit artikel is geen enkele sprake van enige vervolging van Tutsi's in Burundi.

Het in het verzoekschrift geciteerde artikel van Burundi Daily “*Le Président Evariste Ndayishimiye réactive le vivier «Imbonerakure»: Le «D Day» fixé le 28 août*” van 12 september 2021 gaat over de Imbonerakure in Burundi en maakt evenmin melding van vervolging van Tutsi's.

Verzoeker betoogt in het verzoekschrift (en de aanvullende nota) op basis van de gehanteerde informatie dat jonge Tutsi's gevisieerd worden in Burundi. Hoewel uit lezing van de COI focus van 31 januari 2022 blijkt dat er gevallen zijn waar jonge Tutsi's die (al dan niet op basis van hun etnie) worden verdacht van samenwerking met rebellengroeperingen werden gearresteerd (COI Focus van 31 januari 2022, p. 22, p. 34, p. 45), kan hieruit geenszins worden afgeleid dat elke Burundese Tutsi louter omwille van zijn etnie nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker dient bijgevolg *in concreto* aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, alwaar hij in gebreke blijft.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift en de aanvullende nota tot het aanhalen van zijn Tutsi etnie, het louter poneren van zijn profiel als reizende zakenman en het verwijzen naar algemene landeninformatie.

Hij brengt geenszins concrete elementen aan waaruit kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Burundi omwille van zijn etnie en profiel een gegronde vrees voor vervolging heeft, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

Verzoeker lijkt ook te stellen dat de algemene informatie voldoende is om de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te bevestigen. Dit is echter niet het geval. Verzoeker dient zijn verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten vanuit zijn eigen ervaringen, belevingen en leefwereld. Een verzoek om internationale bescherming vindt immers plaats op individuele basis en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonsgerichte vervolgingsvrees heeft, dan wel een persoonlijk risico op ernstige schade loopt.

10. Verder wordt in de bestreden beslissing, op grond van de hierin aangehaalde landeninformatie, met recht gemotiveerd als volgt:

“Ten slotte meent het Commissariaat-generaal in het licht van de objectieve informatie waarover het beschikt (Cedoca, COI Focus: « Burundi – Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays » van 28 februari 2022 [URL]) dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België heeft verbleven of er is doorgereisd, meer bepaald als verzoeker om internationale

bescherming, niet van dien aard is dat hierdoor, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging ontstaat indien hij naar Burundi terugkeert.

Ten eerste, hoewel in 2015 de betrekkingen tussen België en Burundi verslechterden, blijkt uit de objectieve informatie dat de diplomatieke betrekkingen tussen Burundi en de Europese Unie en specifiek België sinds enkele jaren ontspannen.

Hoewel verwijzingen naar "kolonisatoren" nog steeds vaak voorkomen in het discours van hooggeplaatste politici, is de vijandigheid van de Burundese staat ten opzichte van België sinds 2018 afgenomen.

Zo hebben er sinds eind 2020 verscheidene officiële ontmoetingen op hoog niveau plaatsgevonden tussen president Ndayishimiye of zijn minister van Buitenlandse Zaken, Albert Shingiro, en vertegenwoordigers van de Europese Unie en haar lidstaten, waaronder België, zowel in Bujumbura als in Europa. Op 15 februari 2022 vloog president Ndayishimiye naar Brussel om deel te nemen aan de top tussen de Europese Unie en de Afrikaanse Unie op 17 en 18 februari 2022. Dit is het eerste bezoek van een Burundees staatshoofd aan Europa sinds 2014.

Deze ontspanning in de relaties tussen Burundi en België wordt bovendien bevestigd en benadrukt door verschillende door Cedoca gecontacteerde bronnen, die van mening zijn dat individuele verblijven van Burundese onderdanen hierdoor in het algemeen minder verdacht en minder riskant worden.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen naar hun land betreft, hoewel de Dienst Vreemdelingenzaken tussen 2019 en 2022 13 vrijwillige terugkeren registreerde, meldde de DVZ dat er in diezelfde periode geen gedwongen terugkeer had plaatsgevonden.

De Dienst Vreemdelingenzaken benadrukt dat de plaatselijke autoriteiten in geval van gedwongen repatriëring vooraf worden ingelicht want de laissez-passers worden uitgereikt op basis van de vluchtgegevens die de DVZ aan de ambassade van het desbetreffende land verstrekt. De DVZ deelt echter nooit mee dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Er is dus geen reden om aan te nemen dat de Burundese autoriteiten ervan op de hoogte zouden kunnen zijn dat een van hun onderdanen die naar het land is teruggekeerd, in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Hoewel de eind 2021 aangenomen wet tot regeling van de migraties naar Burundi de illegale binnenkomst, het illegale verblijf en het illegale vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft Cedoca bovendien geen enkele wettelijke bepaling gevonden die veroordeelt dat iemand internationale bescherming heeft aangevraagd of in Europa heeft verbleven.

Vervolgens, wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, waren de meeste gesprekspartners van het CGVS het eens over de aanwezigheid van de politie - met name de medewerkers van het Commissariaat-generaal voor Migratie (de vroegere "police de l'air, des frontières et des étrangers" (P.A.F.E.), die de immigratie en emigratie regelt en de reisdocumenten controleert) - en over de aanwezigheid van de Nationale Inlichtingendienst (SNR), hoewel ze niet allemaal dezelfde autoriteiten vermelden. Andere afzonderlijke gesprekspartners melden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, ontvangers van de Burundese belastingdienst en gezondheidsmedewerkers van het Nationaal Instituut voor Volksgezondheid.

Eenmaal op Burundese bodem maakt geen enkele contactpersoon melding van specifieke procedures of controles voor Burundezers die naar het land terugkeren.

Bovendien stelde de door de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties opgerichte onderzoekscommissie voor Burundi sinds maart 2020 vast dat de vijandigheid jegens gerepatrieerden is afgenomen en maakt geen enkel internationaal verslag over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019 melding van problemen bij de terugkeer op het grondgebied van Burundese onderdanen die vanuit België (of andere plaatsen) per vliegtuig terugkeren.

Het Commissariaat-generaal heeft van zijn gesprekspartners geen precieze of concrete informatie gekregen over eventuele problemen waarmee uitgeprocedeerde verzoekers om internationale bescherming in Europa, met name in België, worden geconfronteerd. Het CGVS beschikt dus niet over aanwijzingen dat een Burundese onderdaan die naar Burundi terugkeert, problemen met zijn autoriteiten zou hebben alleen omdat hij door België is gereisd of in België heeft verbleven.

Hoewel sommige gesprekspartners afzonderlijk melding maakten van eventuele probleemsituaties voor bepaalde categorieën van personen (leden van de burgermaatschappij, journalisten, politieke tegenstanders, personen die openlijk kritiek hebben op de regering, enz.) of voorbeelden noemden van personen die werden onderworpen aan ernstige verhoren, werden gearresteerd of zelfs opgesloten, stelt het Commissariaat-generaal vast dat geen van deze gesprekspartners ook maar de geringste concrete informatie verstrekten over de identiteit en het profiel van de genoemde voorbeelden.

Het Commissariaat-generaal merkt evenwel op dat de meesten als enig concreet geval dat van Beatrice Nyamoya noemen, die in november 2021 bij haar terugkeer naar Burundi werd gearresteerd en een week lang werd vastgehouden. Het Commissariaat-generaal stelt echter vast dat zij uit Rwanda - en niet uit België - terugkeerde en wijst op een aantal zeer specifieke elementen van haar profiel die de aandacht van de autoriteiten kunnen trekken: zij is een bekende activiste voor vrouwenrechten en is verwant met

een politieke tegenstander in ballingschap die kritisch staat tegenover de regering. Het gaat hier dus om een specifiek geval van een persoon met een profiel van politieke tegenstander, zodat uit dit individuele geval geen algemene conclusies kunnen worden getrokken met betrekking tot alle Burundese onderdanen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat het over geen enkele informatie beschikt op grond waarvan het zou kunnen stellen dat een Burundese onderdaan, louter op grond van zijn passage of verblijf in België, in de ogen van de Burundese autoriteiten zou kunnen worden verdacht van sympathie voor de oppositie, en dat deze passage of dit verblijf bijgevolg geen enkele Burundese onderdaan blootstelt aan een ernstig risico op vervolging wegens zijn politieke opvattingen of politieke opvattingen die hem worden toegeschreven."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven.

In tegenstelling tot wat verzoeker middels een selectieve lezing van enkele passages uit de door verweerder gehanteerde COI Focus van 28 februari 2022 tracht te laten uitschijnen, blijkt wel degelijk uit de door verweerder aangehaalde informatie dat volgens de gecontacteerde en geraadpleegde bronnen een louter verblijf in België bij een terugkeer naar Burundi op zich geen risico op problemen met de Burundese autoriteiten met zich meebrengt.

Ook blijkt hieruit duidelijk dat, hoewel een verzoek om internationale bescherming een risico-verhogende factor kan vormen, de Burundese autoriteiten van dergelijk verzoek niet in kennis worden gesteld.

Voorts wordt hierin uitdrukkelijk gesteld dat noch de mensenrechtenrapporten sedert 2019, noch de veelheid aan gecontacteerde bronnen concrete voorbeelden aanhalen van problemen voor Burundese onderdanen die via de lucht terugkeren naar Burundi vanuit België of vanuit andere landen. In de geraadpleegde informatie en bronnen werd door Cedoca geen informatie teruggevonden met betrekking tot schendingen ten aanzien van personen die vanuit Westerse landen, waaronder België, werden gerepatriëerd naar Burundi. Er wordt in de geraadpleegde COI Focus van 28 februari 2022 evenmin melding gemaakt van gevallen waarbij Burundese onderdanen die gerepatriëerd worden problemen kennen omwille van hun Tutsi etnie.

Aldus dient op basis van de voorliggende informatie te worden besloten dat verzoekers verblijf in België en het indienen van een verzoek om internationale bescherming bij een (al dan niet gedwongen) terugkeer naar Burundi op zich geenszins kan volstaan om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Voor zover verzoeker verwijst naar twee Franstalige arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en meent dat de informatie van verweerder niet voldoende recent is, dient te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

Verzoeker gaat er met zijn betoog in het verzoekschrift bovendien aan voorbij dat hij zelf ook de nodige informatie kan aanreiken. Verzoeker legt echter geen informatie neer die aan de voormelde, door verweerder bijgebrachte landeninformatie afbreuk zou kunnen doen, noch waaruit kan blijken dat de analyse van de door verweerder gehanteerde informatie incorrect of gedateerd en niet langer actueel zou zijn. De door verzoeker in het verzoekschrift geciteerde artikelen van Politico en Burundi Daily, alsook de informatie in de aanvullende nota, maken geen melding van de terugkeer van Burundezers naar hun land van herkomst zodat hieruit geenszins kan blijken dat een louter verblijf in België zou kunnen volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd.

Dat verzoeker ook zelf van mening is dat dit niet volstaat, kan overigens worden afgeleid uit het gegeven dat hij het nodig achtte het hoger ongeloofwaardig bevonden, verzonnen asielrelaas te verklaren. Bovendien kan uit verzoekers verklaringen en Facebookberichten blijken dat verzoeker veel internationale reizen gemaakt heeft, zowel binnen als buiten Afrika, en hij Burundi in het verleden dus meermaals is uit- en ingereisd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10, p. 13-16). Los van zijn ongeloofwaardig bevonden asielrelaas heeft verzoeker op geen enkel moment verklaard enige problemen te hebben gekend bij een terugkeer naar Burundi, noch omwille van zijn louter verblijf in het buitenland, noch omwille van zijn etnie.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing en op grond van de beschikbare informatie verder met recht gemotiveerd:

"Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus: Burundi "Situation sécuritaire" van 31 januari [URL] blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

Op politiek vlak begon in april 2015 een nieuwe crisis met de aankondiging van president Nkurunziza dat hij een derde mandaat ambieerde. Sindsdien zijn de tegenstanders van het regime (of degenen die als zodanig worden beschouwd) het slachtoffer van ernstige repressie. Latere gebeurtenissen veranderden deze situatie niet. In mei 2018 versterkte een nieuwe grondwet, goedgekeurd door een volksreferendum, namelijk de macht van president Nkurunziza en consolideerde de politieke dominantie van de CNDD-FDD, die mettertijd een "staatspartij" is geworden. In juni 2020 vormde de nieuwe president, Evariste Ndayishimiye (winnaar van de presidentsverkiezingen van mei 2020 die vroegtijdig de eed aflegde na het plotse overlijden van zijn voorganger Pierre Nkurunziza) een regering die uitsluitend bestond uit leden van de CNDD-FDD, waaronder verscheidene "hardliners" van het regime. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of zij die als zodanig worden beschouwd) als onderdeel van een overheidsbeleid.

Wat de veiligheid betreft, wordt Burundi momenteel geconfronteerd met diverse vormen van geweld. Het kan gaan om gewapende conflicten, willekeurige aanvallen op burgers, politiek geweld of criminaliteit.

Hoewel de conflicten tussen de ordetroepen en gewapende groepen sinds juni 2021 weer opleven, blijkt uit de bovengenoemde informatie niet dat de situatie in Burundi een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 kan worden genoemd. Deze gewelddaden blijven immers uiterst beperkt in tijd en ruimte. Gewapende conflicten en invallen deden zich in 2020 en 2021 vooral voor in de grensprovincies met de DRC en Rwanda en rond het aan Rwanda grenzende Kibira-woud. Hoewel sommige aanvallen werden opgeëist door de rebellengroepering RED Tabara, zijn waarnemers van mening dat in de DRC gevestigde gewapende groeperingen geen geloofwaardige en reële bedreiging voor het regime vormen.

Hoewel deze geïsoleerde en sporadische gewelddaden gericht zijn tegen de ordetroepen, militairen en leden van de regeringspartij, werd sinds twee jaar een groter aantal burgers onder de slachtoffers geregistreerd.

Zo waren sinds mei 2021 verscheidene gewapende aanvallen (met name met granaten) op openbare plaatsen (bushaltes, busstation, markt, bioscoop) gericht tegen burgers, zonder dat de daders werden geïdentificeerd of hun motieven werden opgehelderd. Hoewel er sinds mei 2021 sprake is van een opleving van willekeurige aanvallen op burgers, zijn deze aanvallen bijzonder geïsoleerd en sporadisch. De mensenrechtenschendingen werden na de verkiezingen van 2020 minder intensief. Na de gewapende aanvallen die vanaf mei 2021 plaatsvonden (waarbij slachtoffers vielen onder de burgerbevolking en leden van de ordetroepen en de regeringspartij), is er echter sprake van een opleving van de schendingen en een reactivering van de Imbonerakure. Bij het opsporen van de verantwoordelijken voor deze incidenten maakten verschillende bronnen melding van willekeurige arrestaties en opsluitingen, foltering, seksueel geweld, alsook van gedwongen verdwijningen en buitengerechterlijke executies. De onderzoekscommissie van de VN meldt dat personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen, werden geïdende op basis van etnische en/of politieke profilering. Het gaat om opposanten, met name CNL-activisten, ex-FAB-leden en hun familieleden, jonge Tutsi's en sommige repatrianten uit de buurlanden.

Over het algemeen zijn de meeste waarnemers het er nog steeds over eens dat de crisis in de eerste plaats van politieke aard is. De commissie meldt in september 2021 dat de democratische ruimte gesloten blijft en dat de controle op de media en het maatschappelijk middenveld niet afneemt. Zij meldt dat de autoriteiten (hoge ambtenaren, leger, ordetroepen, plaatselijke administratieve autoriteiten en Imbonerakure) zich vooral richten tegen personen die geen steun betuigen aan de CNDD-FDD of aan de president (met name door te weigeren lid te worden van de partij of financiële bijdragen te leveren), leden van de CNL en soms leden van andere oppositiepartijen, familieleden van echte of vermeende tegenstanders, personen die verdacht worden van betrokkenheid bij gewapende aanvallen of van samenwerking met gewapende groepen.

Uit bovengenoemde objectieve informatie blijkt dat de gewelddadige incidenten die in Burundi werden waargenomen, in hoge mate doelgericht zijn. Bij deze incidenten vallen ook minder slachtoffers dan in de eerste jaren van de crisis.

Het CGVS is derhalve van oordeel dat Burundi, ondanks een nog steeds onstabiele veiligheidssituatie die nauwlettend in het oog moet worden gehouden, momenteel noch in Bujumbura noch in de provincies in de greep is van willekeurig, niet-doelgericht geweld.

Bijgevolg moet worden geconcludeerd dat de huidige situatie in Burundi geen situatie is van "willekeurig geweld" als gevolg van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980."

Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen voormelde motiveringen.

Voor zover verzoeker verwijst naar twee Franstalige arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en meent dat de informatie van verweerder niet voldoende recent is, dient te worden herhaald dat de precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming.

Verzoeker legt zelf bovendien geen informatie neer waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de voormelde analyse van de veiligheidssituatie en/of de informatie waarop deze analyse steunt heden niet langer actueel zou(den) zijn. Uit de door verzoeker in het verzoekschrift geciteerde artikelen van Politico en Burundi Daily kan dit niet worden afgeleid.

Het artikel van Politico "*Sécurité : Quand la RDC devient la cour de récréation de Force de défense nationale du Burundi, des Imbonerakure et de RED Tabara*" van 13 juli 2022 betreft de situatie in het oosten van de Democratische Republiek Congo, dat geteisterd wordt door invallen door leden van het Burundese leger en de Imbonerakure om de Red Tabara aan te vallen. In dit artikel wordt geen gewag gemaakt van de veiligheidssituatie in Burundi. Het artikel van Burundi Daily "*Le Président Evariste Ndayishimiye réactive le vivier «Imbonerakure» : Le «D Day» fixé le 28 août*" van 12 september 2021 gaat over de Imbonerakure in Burundi, maar gaat geenszins in op de actuele veiligheidssituatie in Burundi. Uit de ter zitting neergelegde informatie kan evenmin enig concreet gegeven worden afgeleid dat de situatie in Burundi van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van deze bepaling.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS